

⁵ BFL XIV.210 Walleshausen Éva naplója, 1931–1934.

⁶ Lásd erről: Lőrinc László: *Symposionok, orgiák, murik. Kosztümös összejövetelek a húszas évek első felében. Az indológus indián. Baktay Ervin emlékezete.* Szerk. Kelényi Béla. Hopp Ferenc Kelet-ázsiai Művészeti Múzeum, Budapest, 2014, 55–66.

⁷ Baktay Ervin: *Homo Ludens. Emlékeim nyomában.* Iparművészeti Múzeum, Budapest, 2013.

⁸ Walleshausen Janka: *Memoárok (1950–1952).* BFL XIV.210.

⁹ Walleshausen Janka: *Memoárok (1950–1952).* BFL XIV.210.

¹⁰ Walleshausen Jenő hagyatéki ügye. BFL VII.6.a 1946/05466.

¹¹ Walleshausen Jenő Kirilly Dezsőnek, Partos, Rizstelep, 1916. augusztus 13. BFL XIV.210.

¹² Walleshausen Jenő levele Somogy Emmyhez, Debrecen, 1916. augusztus 30. BFL XIV.210.

¹³ Szintén megtalálható a Walleshausen család irathagyatékában.

¹⁴ Padányi Gulyás Jenőné Náray Szabó Márta levele Walleshausen Évának, 1947. szeptember 30. BFL XIV.210.

Válogatott indián vonatkozású források a Walleshausen család irataiból¹⁵

Baktay Ervin levele Walleshausen Jenőhöz, 1945. június 7.

Kedves Halászsasom!

Örömmel hallom, hogy Éva hazaérkezett.¹⁶ Most kétszeresen sajnálom, hogy nem tudtam hozzád előbb eljutni, mert mindjárt a nálad tett legutóbbi látogatásom után megcsináltam a számításokat és Éva horoszkópjából kiderült, hogy május végefelé már két erős és jó, segítő hatás állt be, s egy ártó hatás elmúlt. Ebből mertem arra következtetni, hogy még június folyamán vagy megjön, vagy megnyugtató hírt küld. Sajnálom, hogy nem tudtam ezt Veled akkor közölni, mert mégis meggyőzőbb az ilyesmi, ha előre megmondják, mintha így utóbb. [...]

Joe¹⁷ villája rosszrament az ostrom alatt, a minisztériumban lakik, a hivatali szobájában: címe, N.J. szk. alezredes, kultuszmin. osztályfőnök, Kultuszminisztérium, V. Klebelsberg u. 16. I. 11.

Megírom ezt Évának is, akit nagyon szeretnék viszontlátni alkalomadtán.

A Te horoszkópodban javulás mutatkozik, ha lassan is halad, de minden remény megvan rá. [...]

Reméljük a legjobbat! Nagy Manitu segít! Sajnáljuk nagyon, hogy még nem vagy annyira, hogy eljöhess az első törzsi összejövetelekre, ezt jun. 14-én délután tartjuk Sok Kutyánál,¹⁸ Mester u. 22. I. Ha megjelenél, nagy öröm lenne, de alig hiszem, hogy ilyen útra vállalkozhatnál.

Mindnyájan ölelnek, én is sok szeretettel

Hau! Főnök

Baktay Ervin levele Walleshausen Jenőhöz, 1945. december 18.

Drága Öreg Halászsasom!

nem feleltem rögtön a lapodra, mert előbb át akartam tanulmányozni a horoszkópot. Mielőtt erre rátérnék, közlöm, hogy a legközelebbi összejövétel Sok Kutyánál (Mester u. 22. I.) lesz január 5-én. Nehéz az embereket végigértésíteni, s ezért, ha nem jöhetnél el, azon az összejövetelel közlöm a néppel, hogy a rákövetkező összejövetelet óhajod szerint Nálad fogjuk megtartani. Ez febr. elején lenne, a pontos dátumot majd közlöm Veled. De erősen remélem, hogy a januári összejövetelel velünk lehetsz, ha csak a téli közlekedés nem válik akkorra nagyon bajossá.

[...]

...a Bika és a benne halmozódó bolygók alapján, betegségek oka nagyrésztben nem annyira lokális, az egyes szerveket érintő, mint inkább valami általános diszpozíció, amely valószínűleg a belső elválasztású mirigyek funkciójában keresendő. S ezért a javulás is kevésbé függ attól, hogy lokálisan gyógyítsanak, hanem inkább általános, az egész szervezetre kiható javulás kellene. Ezért ajánlottam annakidején a jógázást, mert az ilyen hatású. Sajnos, a körülmények stb. nem segíthették elő, hogy egész behatóan és kitaratóan csináljad a jógát.

[...]

Reméljük, hogy már rövidesen kiderül, hogy csakugyan félévvel a születésnap előtt beállnak a várható jobb hatások! Addig is szeretettel ölellek és boldog karácsonyt, mindenesetre az előzőnél sokkal boldogabb újévet kívánok! Hau!

Főnök

Baktay Ervin levele Walleshausen Jenőhöz, 1946. március 8.

Drága Főnök testvérem!

lapodat megkaptam, köszönöm. E hó 2-án Joenál gyűltünk össze és közöltem Joeval, hogy illenék pótolni a szeszt, ami elmaradt a múltkor az ő távolmaradása miatt, s megígérte, hogy ellátogat Hozzád némi szesszel felszerelve. De tekintve, hogy Joe angyali pofa, de azért nem biztos, hogy el is jut Hozzád hamarosan, küldök egy kis vidékről kapott itókát, bár inkább csak mutatóba elég. Hozzávaló miniatűr harapnivalót és egy zacskó sertamint is küldök, sajnos, készleteimből csak ezek és ennyi került ki.¹⁹

A Marshal levélbeli indítványára kimondottuk, hogy ezentúl kéthetenként jövünk össze, igaz van, a zord időben kétszeresen jól esik a mi körünk üdítő oázisában fellélegezni egy kicsit. Most 16-án nálam leszünk, április első

szombatján viszont kívánságod szerint Nálad – azért akkor és nem most 16-án, mert valószínű, hogy ápr. elejére a Marshal is megjön s akkor mindjárt Téged is viszontláthat.

Nem tudom, egészségi állapotod lehetővé teszi-e, hogy 16-án elgyere. Remélem azonban, ha eljönni még nem is jönnél el, de egészséged javulni fog. Én alig bújok ki hazulról, úgy irtózom a villamosozástól és minden egyébtől, de nemsokára felkereslek!

Addig is jobbulást és bizakodó, derűs lelkiállapotot kívánva szeretettel ölel

a Főnök

Nb. Tehát ápr. 6-án Nálad!

Walleshausen Jenő búcsúlevelei, 1946. március 12–13.

Édes Gyerekeim!²⁰

Egészségi állapotom, helyesebben betegségem mai helyzetében és ismeretében úgy érzem, hogy rövidesen búcsút kell vennem tőletek. Isten irgalmában bízva igyekszem megbarátkozni a földi elmúlás gondolatával már amennyire ez emberileg lehetséges.

Végső kívánságaimat kívánom tehát lefektetni, hogyha eljön a fájdalmas óra tudjátok magatokat mihez tartani. Temetési költségeimet mindenesetre kérjétek a Tőgazdák Igazgatóságától, azt hiszem annyi év szolgálat után megérdemlem tőlük. A temetés legyen minél egyszerűbb. Soha nem hivalkodtam s minden parádés dolgot utáltam. Minden külön értesítés helyett csak az újságban közöljétek haláloamat, s azt, hogy a koszorúra szánt összeget mindenki adja jótékony célra.

Ne engedjétek anyunak, hogy a magyar ruhát vagy a másik új sötét-szürkét adassa reám. Van nekem egy régi fehér vászonkabátom azt festessétek be feketére s egy pizsama nadrágot vagy egy hosszú szárú gatyát s abban temessenek el. A ruháimat remélem, hogy Gyula tudja majd használni.

Ervinnek mondjátok meg, hogy minden indián 1 szál tollat és 1 szál virágot adjon csupán.

Emmiről gondoskodjatok s szerezzetek neki egy napos egy szobás lakást s támogassátok őt mindenben. A tőgazdától az én nyugdíjamnak a 66%-a jár neki haláloamat után.

Addig ne kívánjátok, hogy hozzátok menjen lakni, amíg nem lesz unokája.

Ha lehetséges, egy kapucinus barát temessen el. Minden évben haláloamat napján²¹ és születésnapomon kérek értem egyszerű gyászmisét egy melékoltárnál mondassatok. (június 28.)

Síromra, ha már megüledett, ültessetek egy szép diófa csemetét. A sírhantom szélét sárga sarkantyúvirággal ültessétek majd be, az jól bírja nyári szárazságot is s azt szerettem mindég. Meg az egyszerű évelő szegfűt.

74 A kis telket, ha eladásra kerülne, csak aranyért adjátok el. Amikor vettük 3500 P. volt a föld. Építkezés stb. költséggel együtt 8000 P. be került. Megállapítandó hogy akkor mi volt az arany hivatalos ára és fekete ára. Ha lehet, ne adjátok sokkal olcsóbban, sőt ha lehet esetleg természetben cseréljétek el más telekért vagy kis házért. A telek közös szerzemény, sőt helyesebben Anyu pénzéből vettük, amit Mamától kapott Emmi a pátrohai ház eladásából, tehát az jogosan őt illeti meg egészben. De ha törvény szerint Évának is kellene belőle kapni, a haszonélvezetet akkor is kikötöm Anyád részére s ezt a kívánságomat respektáljátok. Minthogy más vagyonom nincs, mert a bútorzat mind anyád hozománya így külön végrendeletet azt hiszem nem kell tennem s ezen írásomat mint végakaratomat a hatóság elfogadja érvényesnek.

Szellemi erőim teljes birtokában vagyok s ezt két tanúval igazolom akik ugyancsak igazolják saját kezűleg írt aláírásomat is.

Budapest, 1946. március 12.

Isten nevében

Wallshausen Jenő

Drága jó hűséges odaadóan gondozó Anyukám!

Búcsúzom tőled s köszönöm szeretetteljes jószágodat s kérlek nyugodj bele a megváltoztathatatlanba. Ne búslakodj. Ne emésszed magadat s ne gyászolgass hivalkodó fekete fátyolos öltözködéssel. A síromat soha rossz időben ne látogasd meg. Gondolj mindég a magad egészségére s arra, hogy Alikánk s Jucikánk valamint magam helyett adhat még a jó Isten unokát Neked s hátha annak még nagyobb szüksége lesz a Te jószágodra, szeretetedre s egészségedre. A közös nevünkön álló aranyhegyi telek a törvény értelmében most már egyedül téged illet meg. Ha eladod, lehetőleg oly módon, hogy egy kisházassal telekkel cseréld el. Minthogy a bútorzat és egyéb háztartási berendezés eredetileg is a Te hozományod volt az után nem kell örökösödési adót fizetned. Megmaradó ruháimat amennyiben Gyula használhatja add neki. Ami nem kell neki azt apránként értékesítsétek a megélhetésed érdekében. El ne ajándékozz belőle semmit. Az Indián felszerelésemet se ajándékozd el. Vegye meg valamelyik Indián testvér, legfeljebb a fejdíszül szolgáló tollaimat ossza szét Baktay a Naptáncok²² napjain az arra érdemeseknek. A nyakamban viselt

Sacsőr dísz Ervinnek hagyom emlékül. A békepipámat és zacskóját tartásatok meg emlékebe magatoknak.

Eltemetésemre vonatkozólag neked is újra kijelentem, hogy jó ruhám-ban ne temesetek el, hanem a fehér vászonkabátomat megy egy hosszú gatyát, legfeljebb egy ócska pizsama nadrágot festesetek fe- 75 ketére és abba öltöztessetek. Cipőt se adjatok rám csak fuszeklit.

Kérlek bocsáss meg nekem, hogy gyakran szekíroztalak pöröltem veled. De mindég szerettelek s megbántam, ha megbántottalak.

Áldjon meg a jó Isten s adjon lelkednek megnyugvást elmúlásom fe-letti első fájdalomra s gondolj rám mindég szeretettel ezután is.

szerető Mukid

Baktay Ervin Walleshausen Évához, 1946. április 30.

Kedves Éva,

köszönöm a csomagokat és nagyon sajnálom, hogy nem voltam itthon – már t.i. ha személyesen járt volna itt. Sajnos, a tollak bizony elpusztultak, pedig szeretjük volna eltenni kegyeletes emlékül a mi drága Halászsasunkra. Kérem, legyen olyan kedves és alkalomadtán kérdezze meg kedves mamáját, mi a szándéka barátunk indián felszerelésével. Nagy szeretettel és izléssel dolgozott a gyöngyhímzéseken, szép bőringe és nadrágja volt, övvel, pipazacskóval, stb. Ha elteszik emlékül, akkor természetesen tárgyaltan az indítványom. De ha esetleg nem akarnák eltenni abban a formában, ahogy voltak, hanem talán csak az anyagokat akarnák felhasználni, akkor szeretnék valamilyen elfogadható megoldást találni arra, hogy megváltsam a dolgokat. Egyrészt, mert szememben és barátaink szemében is valóságos ereklyék Halászsas indián dolgai, másrészt mert az ostrom alatt az én indián bőringem is odalett, s nincs semmim, amivel pótolhatnám. Tudom, hogy azok a holmik, pl. a bőring, anyaguknál fogva is komoly értéket jelentenek ma. De talán lehetne megoldást találni, megfelelő ellenértékben megegyezni. Kérem, beszéljen erről a kedves mamával és legyen olyan kedves közölni velem, lehet-e szó a dologról.

Mondanom sem kell, hogy nagyon sajnálom, hogy olyan ritkán látom, de tekintve azt, hogy „százestendős jövőmondó” minőségemben szokott hozzám fordulni, főleg, amikor valami nincs rendben, szinte nem is merem kívánni, hogy hozzám forduljon!

Szívességét köszöni és kezét csókolja barátja

„Máriusz”

Nb. lakásról, sajnos, nem tudok, de majd érdeklődöm. Ha valami lakásügyről lenne szó, forduljon Dékány Bandihoz, aki ezidőszerint a XI. ker. előljáró helyettese és sokat tehet. Ismeri őt és megtalálhatja az előljáróságon, Verpeléti u. 3.²³

76 *Baktay Ervin levele Walleshausen Évához, 1946. május 18.*

Kedves Éva,

köszönöm a sorait és válaszát az érdeklődéseimre. Bocsássa meg, hogy nem válaszoltam mindjárt, de az utóbbi időben erősen igénybe vett a munka, be kellett fejezmem egy írásomat határidőre.

Válasza megnyugtatót afelől, hogy kedves Halászsas barátunk indián ereklyéit nem fenyegeti a veszély, hogy köznapi és gyakorlatias célokra fordítsák. Gondoltam ugyan, hogy szeretettel őrzik indián dolgait, de ismerve a mai idők rendkívüli nehézségeit, amikor az ember bizony nagyon sokszor kedves holmijától is kénytelen megválni, mert a szükség követeli, mégis szerettem volna megtudni, milyen sors vár Barátunk ereklyéire. Mondom, válasza teljesen megnyugtatót, s ha így van, akkor tulajdonképpen a multkori indítványom is tárgyaltan, hiszen meg akartam őrizni a holmit, de a megőrzés Maguknál is biztosítva van. – Ha nem ragaszkodnak ahhoz, hogy kezük ügyében, és ha kívánják, szemük előtt legyenek a dolgok, akkor boldogan vállalom, hogy magamnál legyenek; de ez nem fontos, ha szívesebben tartják maguknál. Legfőjebb a bőringet fogom elkérni, azt is majd csak akkor, ha ismét táborozhatunk, hogy nagyobb ünnepélyes tábortüzeknél felvegyem – az enyémet ellopták az ostrom alatt – s így a bőring egyuttal Halászsasunk emlékéét is hirdesse a körben. De a pipa „szent” dolog indián szempontból, amolyan jelképes, hordozható oltár és a füstje is jelképes. Ezért egyelőre talán csak a békepipát kérném el megőrzésre, hogy szertartásos „törzsi pipává” tegyük és ünnepélyes alkalmakkor Halászsas emlékére elszívjuk. De a pipát is csak akkor fogom elkérni, ha helyreáll a régi táborozás, bár az összejöveteleinken is szép lenne szerepeltetni.

A sziget ügye elvben jól áll, de még a végső döntés hátra van, s ha megkapnám is örökbérlés formájában, még bizonytalan, hogy ezen a nyáron lehet-e zavartalanul táborozni ott, nem tudjuk még, milyenek a viszonyok, a közbiztonság, stb.

Köszönöm a szíves felajánlását, hogy Halászsas indián dolgait megőrizzem, de mint főntebb mondtam, alkalomadtán majd egyes dolgokat el is kérek, ha nem is végleg, hanem legalább egy időre.

A kedves mamának tiszteletteljes kézcsókomat kérem átadni.

kezét csókolja híve

Márusz

Kedves Asszonyom,

hálás köszönettel fogadom a mi felejthetetlen barátunk, Öreg Halászsas hagyatékát, az egész baráti kör nevében. Ezek a dolgok, amelyeken 77
ő annyi szeretettel dolgozott, valóságos ereklyék a szemünkben. A felszerelés darabjait megőrizzük és a szükség szerint, mintegy „vándordíjként” átengedjük majd használatra a kör érdemes tagjainak. Így megakadályozhatjuk, hogy esetleg elkallódjanak vagy elpusztuljanak, ami megeshetne, ha végleg egyik vagy másik barátunknak adnók. Én, mint „főnök” közben magamnál tartom a felszerelést, s én is csak egyes darabokat használok, persze csak a táborozások idején, a jövőben, mert mostanság nem szoktuk felvenni az indián ruhákat.

Igazán semmivel sem lehetett volna nagyobb örömet okozni nekünk, mint Öreg Halászsas kedves, legszemélyesebb indián holmijaival. És biztosítom, hogy senki más nem becsülheti és értékelheti ezeket a dolgokat annyira, mint mi, az ő régi baráti köre, hiszen a darabok őt idézik emlékezetünkbe mindenkor.

Még egyszer őszinte hálával megköszönve az értékes ajándékot kezét csókolja
Baktay Ervin

Perjésy László (Szürke Sólyom) levele Walleshausen Évának,²⁴ 1966. október 21.

Kedves Éva!

Levelét kerülő utakon megkapva – örömmel olvastam. Hát igen, „Öreg Halászsas”, – mint „Heverő Bölény” (Baktay) emlékezetét, – minden tábortűz alkalmával felelevenítjük ugyancsak „Rancher” (dr. Frohner) emlékével együtt.²⁵

Az ő szellemük tovább él a törzsünkben, amelyben – csekélységgel együtt még néhány „öreg” képviseli a régi hősi időket. Marshall, Joe, Bagoly, Harkály, ifj. Nyílhegy, Vadmacska, Mókus... Természetesen az „öreg” jelző, a szolgálati időt jelenti, mert mi örökké fiatalok maradunk, – illetve addig, míg a Nagyszellem jelzi, hogy ideje már az Örök Vadászmezőkre gondolnunk, ahol eddig elhunyt testvéreinkkel majd találkozunk.²⁶

Nagyon jól emlékezem 1945–1946 évi látogatásokra, amikor is a szokásos piknikekre mindenki dicsérte a magával hozott szójakolbász különlegességeit. Ilyenkor Öreg Halászsas, – szokása szerint némán mosolyogva betálatla a saját készítményű szójabab pástétomot, amely külömb volt az

általunk hozottaknál. Nagyon fájt nekünk az elvesztése, temetésén az akkor kissé szétzüllött törzs tagjai jó részben meg is jelentek.

Azután nagy fáradtsággal valahogy összeszedtük tábori felszerelésünk roncsait és alig 3-4-en maradtunk, inkább hasonlítva egy rongyos pár
78 sátorból álló cigánytanyához. 1954-ben a főnök megnősült és 1955-ben jött utoljára táborba, mikor is, én, fiam[,] ifj. Nyílhegy és neje, Mókus volt a táborban. Ezután a főnök reám bízta a vezetést és elment Indiába mire a nép, – vagy 8-an, engem választott főnökké, 21 évi varázslói tisztségem után.²⁷

Ezekután haláláig nem igen érintkezett velünk annál is inkább mert több új harcos jelentkezett közénk, akiket ő nem ismert.

Az új társaságot jó részben Sastoll barátom szerezte, aki ma helyettes főnök, wampum-keeper, és ügyvezető gazdasági megbízott és velem és az új fickókkal a törzs új lendületet vett, és pedig olyant, hogy az eleinte bizalmatlankodó öregek is visszatértek.²⁸

Ma már új sátrink, kenuink, bérelt szigetünk (splendid isolation), lovaink – szóval szép felszerelésünk van. Ezeket is évről évre gyarapítjuk. Két keskenyfilm felvevő és leadó készülékünk is van, s így 1956-tól kezdve évente egy híradó, egy burleszk és egy wild-west-story-t készítünk. Közben a Híradómozi – Hildebrandt, és most Bojár készített rólunk képes riportot, én és Sastoll a televízióban szerepeltünk és én vagy 10-12 előadást tartottam a rádió lexikon keretében, és készítem nagy művemem (ha ugyan nagy lesz).²⁹

Ez nagyjában minden

Örülünk, hogy fiai szépen haladnak a tanulás terén és hogy a kisebbik, követve nagypapája szellemét nagy indiánbarát. Törzsfőnök vértestvérsége! Ez igen szép! Érdekel, hogy melyik törzs? Assiniboin, Atsina, Blackfoot Cheyenne, Chippewa, Crow, Flathead vagy Sioux? t.i. ezekből a törzsekből laknak alcsoportok Minnesotában cce 200 000-en.

Fiatalokkal 20 éven alul nem foglalkozunk, kivéve a családtagokat természetesen a régi nagyok utódait. Ennek oka I. Szülői felügyeletet nem vállalunk. II. A szerény anyagi hozzájárulás (karbantartás, építés, javítások stb) kötelező, ezért ajánlatos keresettel rendelkező belépő. Hagyományaink szerint a belépés sora a következő. I. A havi házi összejövetelen bemutatás. 2. Távollétében határozat (csakis egyhangu) 3. Meghívás a táborba mint vendég. 4. aztán a következő táborban ünnepélyes felavatás. Ez a rövid vázlat.

Szerettem volna ezt személyesen megbeszélni de fogalmam sincs hogy merre van a II/a Galóca utca és hogy lehet odajutni. Pesthidegkúton sem jártam sohasem és nem tudom azt sem, hogy otthon találok-e. Telefonon vagy a hivatalban pedig nem lehet hosszasan beszélgetni.

Bocsássa meg az ide-oda húzódó soraimat, de gépem nincs (ezért is késik a „NAGY MŰVEM” (ha ugyan nagy)

Kedves férjét és a fiúkat ismeretlenül üdvözlöve

Kezeit csókolja

Szürke Sólyom

főnök

Bpest 1966. X. 21.

79

¹⁵ Valamennyi levél és fotó lelőhelye: BFL XIV.210.

¹⁶ Walleshausen Éva katonai szolgálatot teljesítő férjét követte Pécsre, majd innen a front közeledtével dél felé vonultak vissza, és jugoszláv területen fogságba estek. Éva 1945 nyarán, férje pedig ősszel tért vissza Magyarországra.

¹⁷ Easygoing Joe, vagyis Haranglábi Nemes József.

¹⁸ Sok Kutya: Gottesmann Ernő (1907–2004) filmgyártási szakember, Baktay Ervin unokaöccse.

¹⁹ Joe: Haranglábi Nemes József; Sertamin: húspótló élelmiszer, sörélesztőből készült.

²⁰ A levél lányához, Walleshausen Évához és annak férjéhez, Padányi Gulyás Gyulához szól.

²¹ Walleshausen Jenő 1946. április 5-én halt meg.

²² A Loafferstowni Nagy Lexikon szerint a Törzs legnagyobb ünnepe, nyaranta rendezték meg, ekkor avatták fel az ifjú harcosokat.

²³ Dékány Bandi: Dékány András (1903–1967) író, újságíró, Grizzlyfog néven volt a törzs tagja 1936-ban.

²⁴ A levél előzménye az lehetett, hogy Öreg Halászsas akkor tizenéves unokája érdeklődött az indián élet után, édesanyja minden bizonnyal levélben érdeklődött Szürke Sólyomnál a törzshöz való csatlakozás lehetőségéről. Perjésy László (1897–1981) tisztviselő, az észak-amerikai indiánok történetének kutatója volt.

²⁵ Öreg Halászsas: Walleshausen Jenő; Heverő Bölény: Baktay Ervin; Rancher: dr. Frohner Román (1880–1940) vegyészmérnök.

²⁶ Marshall: Báthly István (1896–1970) grafikus, író, díszlettervező; Joe (Easygoing Joe): Haranglábi Nemes József (1889–1976) festőművész; Bagoly (Fehér Bagoly): ifj. Báthly István (1921–2010) építészeti szakember; Harkály (Kis Harkály): Dr. Póta László (1911–1979) röntgenorvos; ifj. Nyílhegy: Hegymegi Kiss Áron junior (1932) hajómérnök; Vadmacska: Dr. Kovács Ákosné Kittl Sári (1907–1974) tisztviselő; Mókus (Ülő Mókus): Hegymegi Kiss Áronné Lukács Margit (1933) hajómérnök.

²⁷ Főnök: Baktay Ervin

²⁸ Wampum keeper: kincsőrző; a wampum fizetőeszközül szolgáló, kagylóból készített gyöngy. Sastoll: Lorencz József (1925–2020) pedagógus, üzemgazdász, a kisoroszi Baktay Ervin Indián–Cowboy Múzeum létrehozója.

²⁹ Splendid isolation (tündöklő elszigeteltség): a brit diplomácia alapelve a 19. század második harmadától a 20. század elejéig. Lényege, hogy a kontinentális szövetségesektől távol maradva kívánta fenntartani az európai hatalmi egyensúlyt. Hildebrandt: helyesen Hildebrand István (1928) operatőr, filmrendező, pályája elején híradóoperatőr volt; Bojár: valószínűleg Bojár Sándor (1914–2000) fotóművész; „Nagy mű”: valószínűleg Perjésy fő művéről, az indiánok és a hódítók küzdelmeit bemutató könyvről van szó, amely az 1970-es években készült el, és csak néhány évvel ezelőtt jelent meg: Perjésy László: *Az északamerikai indiánok története 1492-től 1800 végéig*. Budapest, 2015.

Özv. Walleshausen
Sándorné és a Walles-
hausen testvérek
Birnbaumban (Rolla
hiányzik a képről),
1906

Huzella Pál: A Walleshausen testvériség, 1928. Az asztalfőn Walleshausen Jenő és Huzella Pál ül, jobboldalt középen Walleshausen Zsigmond. Festményről készült fénykép

Somogyi Emma, Walleshausen Éva és Walleshausen Jenő az 1920-as évek végén. Ismeretlen felvétele

Huzella Pál portréja Walleshausen Jenőről, 1920

Wild West Zree Meeting Dormándi László lakásán, 1931. Balról jobbra:
Huzella Pál, Baktay Ervin, ismeretlen, Dormándi László, Walleshausen Jenő,
Básthly István és három ismeretlen személy. Ismeretlen felvétele

Wild West Zree Meeting, 1941. Középen Walleshausen Jenő,
mellette legyezővel lánya, Éva. A hölgyek között baloldalt
Huzella Pál, jobboldalt Haranglábí Nemes József.
Ismeretlen felvétele

Öreg Halászsas a Dunán,
1930-as évek.
Ismeretlen felvétele

83

Új Forrás 2021/3 – Lukács Antikó: Öreg Halászsas

Öreg Halászsas, 1930-as évek.
Ismeretlen felvétele

